

ΕΥΘΥΜΟΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
 (ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΑΗΝΗ)
 ΜΥΤΙΑΗΝΗ 20 Μαΐου 1932
 ΧΡΟΝΙΑ 1η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 22

ΕΥΘΥΜΟ — ΣΑΤΥΡΙΚΟ — ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

VENI - VIDI - VICI

Ἦρθαν, εἶδαν καὶ φύγαν
 διαλεχτοὶ γαμπροὶ ἕνας κι' ἕνας.
 Μόνο στοῦ Δημάρχου πήγαν
 φάγαν, ἤπιανε καὶ φύγαν
 δὲν ἀπόμεινε κανένας.
 Ἦρθανεῖδαν καὶ φύγαν.

Κ' οἱ φτωχοὺς γεροντοκόρες
 ποὺ στὸν ὕπνῳ τους τοὺς βλέπαν
 καὶ φοφοῦσιν γιὰ Ἀχέπαν
 μὲ ρολόγια καὶ καδένες
 πάλι παρακονεμένες
 ἀπομείναν οἱ καημένες.

Γιατὶ κάτσαν μόνο δυὸ ὥρες
 οἱ περιφημοὶ οἱ γαμπροὶ.
 Ἦρθαν εἶδαν καὶ φύγαν
 εὐὰν ποὺ φεύγει κ' ἡ Δαμπρή.
 Ἦπιαν φύγαν καὶ πάνε
 γιὰ κοκέλλες ποὺ ἀγαπᾶνε.

Καταριέται τὸ βεπόρι
 κάθε μιὰ γεροντοκόρη
 πὺν μᾶς πῆρε πάλι πίσω
 τοὺς γαμπροὺς μὲ τίς καδένες
 κι' ἀπομείνανε εὐθάνες
 ἢ Χριστίνα μὲ τῆ Χρῦσω.

Ἔνοια σας, καλὲ κορίτσια
 καὶ δὲ χάθηκν ὁ κόσμος!
 Κι' ἂν ἐτοῦτοι εἶχαν καριότσια
 κάντε λίγη ὑπομονή.
 Τὸν ἐρχόμενο τὸ Μᾶη
 θάρτουν ἀπ' αὐτοὺς πιδ νιοί.
 Θὰ μᾶς στείλει ὁ Νέος Κόσμος.

Ἦρθαν, εἶδαν καὶ φύγαν
 διαλεχτοὶ γαμπροὶ ἕνας κι' ἕνας.
 Μόνο στοῦ Δημάρχου πήγαν
 φάγαν, ἤπιανε καὶ φύγαν
 δὲν ἀπόμεινε κανένας.
 Ἦρθαν, εἶδαν καὶ φύγαν.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἄξ. Κοι ἀπόγονοι Σόλωνος, Περικλέους, Φαιδίου, Ἀριστοτέλους, καὶ Πλάτωνος καὶ πάσης ράτσα φύσεως καὶ συνεμοταξίας διποδα Ἑλλην. ζωντέβλα :

Ἐμπορευόμενοι ἐπὶ σειρὰν τώρα ἑτῶν καὶ γεμισκάντες ἀρκετὰ μαζιλάρια χιλιάρικα χάρις τῆ συνδρομῆ καὶ ὑποστηρίξει τῶν ἐνταῦθα φιλανθρωπικῶν τραπεζιτικῶν ἰδρυμάτων, διαλύομεν τὸ κατάστημά μας καὶ πωλοῦμεν εἰς τιμὰς εὐκαιρίας ὡς ἀχρηστον ὄλικὸν τὰ ἐξῆς εἶδη :

Τρεῖς κάσες δίκωχες μεταξωτὲς σχεοφίτες ποὺ μποροῦν ν' ἀντικαταστήσουν θυμῆσια τὰ μακαρίτικα φέσια ὡς ξεμυγιάστρα γαδάρων, καντοφλες καὶ τζεντζερόπανα.

ΕΝ ΑΝΑΜΟΝΗ ΤΗΣ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Ἦ π ο ψ ἦ φ ι ο ς. — «...Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζῶν
 τοῦ μέλλοντος αἰῶνος...»

Πωλοῦνται εἰς χρομα καὶ μὲ τὴν
 ἀναδμολογοῖται τῶν ἐθνικῶν δυνεῖων.
 μοναδικὴ εὐκαιρία γιὰ τοὺς χαλ-
 βκιζήδες καὶ στραγαλατζήδες.

Δυὸ τσουβάλια τροχαλίες καὶ
 σκοινιά πρὸς ἀνέψωσιν καὶ ἐξό-
 ψωσιν διαφόρων ἀνικνεμένων ὧ;
 καὶ τοῦ κλήρου μοναδικὴ εὐκαι-
 ρία γιὰ τοὺς Κουρ ἐπιτρόπους τῶν
 Ἐκκλησιῶν.

Πωλεῖται λαθραῖα συνάλλαγμα.
 150 τσουβάλια καφὲς ἐν πλῆ
 Βουρλούμη καὶ Σία ἀπηλλαγμένους
 τελωνεῖα-οὐ ὄασμοῦ.

Πωλοῦνται ξεχωριστὰ κλωμένες συ-
 νειδήσεις καὶ ποὺ κωνδυλοσό-
 ροι ποὺ εἶνε κατὰ κηλοὶ νὰ ἐξ-
 μνοδν κάθε ἐπιτήδειον τσαρλατᾶ-
 νον.

Πωλοῦνται παλιά καλιμαύχια καὶ
 ράσα πρῶην παπᾶ καὶ νὸν ἀν-
 θρώπων εἰς τιμὰς εἰςτελιστικὰς.

Διὰ περισσοτέρας πληροφορίας
 καὶ λεπτομερείας ἀπαιτήσεθε στὸ
 Πατέρα τῆς Φυλῆς.

Θ. Ν. ΜΑΓΕΡ

Φ Ω Σ

Νὰ μᾶς φωτίσουν βάλθησαν
 — κ' εἶνε ὁ καημὸς τους ὁ κρυφός—
 ὁ Τσάμπλερ μὲ μεράκι
 μὲ τὸν κύρ Δημητράκη.
 Δεῦτε—λοιπὸν—λάβετε φῶς
 ὁ κάθε πλούσιος κι' ὁ φτωχὸς
 μ' ἕνα πενηνταράκι.

ΤΟΤ ΜΠΙ ΟΡ ΝΟ ΤΟΤ ΜΠΙ ;

Μετ' ἐκπλήξεως ἀνεγνώσαμεν εἰς
 τὸν τελευταῖον «Σκορπιὸν» ὅτι ὁ
 ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος Ἀγιάσσου
 κ. Θεόκτιστος Σουῶνης ἀμετεφέρ-
 θη εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικί-
 κλαν συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Σιδα-
 σιωτάτου Μητροπολίτου καὶ τοῦ
 Κλήρου καὶ ἑλὼν τῶν ἐπιστημο-
 νικῶν ὀργανώσεων, ὄλων τῶν Κι-
 νοτικῶν ἀρχῶν καὶ σωματείων
 Ἀγιάσσου, τοῦ ὀδοντοῦατρικοῦ
 Συλλόγου (κ.τ.λ.) καὶ παρεδόθη εἰς
 τὴν μητέρα γῆν.»

Θέλουμε νὰ ἐλπίζωμεν παρὰ τὸ
 κατηγορηματικὸν τῆς εἰδήσεως, ὅτι
 ὁ ἀνέλπιστος θάνατος τοῦ κ. Σου-
 ῶνης εἶνε ἀποτέλεσμα ἐλαφρᾶς
 ἀσυναξίας τοῦ ἐπιμελητοῦ τῆς ὕ-
 λης τοῦ «Σκορπιοῦ» κ. Θωμᾶ Βι-
 νικίου. Τὰς ἐλπίδας μας δὲ ταύτας
 ἐνισχύει εὐτυχῶς ἐτι περισσότερο
 τὸ γεγονός ὅτι ὁ νεκρὸς του ὀδη-
 γήθη εἰς τὴν τελευταίαν του κα-
 τοικίαν συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τοῦ
 ὀδοντοῦατρικοῦ Συλλόγου, μὴ ἔ-
 χοντος ὡς γνωστὸν καμμίαν σχέσιν
 μὲ τὸν κλῆρον Ἐν πάσῃ ὁμως πε-
 ριπτώσει ἐπειδὴ ὁ πιθανὸς φίλτα-
 τος μακαρίτης ἐτύγχανε καὶ συν-
 δρομητῆς μας, παρακαλοῦμεν πάν-
 τας τοὺς γινωσκόντας τι περὶ τῆς
 ὑγείας ἢ τοῦ θανάτου του νὰ μᾶς
 πληροφορήσουν καὶ θὰ μᾶς ὑπο-
 χρεώσουν τὰ μέγιστα.

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΤΟΥ ΔΙΣΠΝΕΛΙ

Γ' ἡ καημένη τοῦ Δισπνέλι ἐν
 εἶχε πρῆγουριά. Ἀνέβρισε τοῦ
 Σταβρέλιτς μὲ τὸ μιλίγαλου ἔ-
 κανὸν τουν ἕνα παλιγκέρ ξὸ, τὸ ἀ-
 πάνου ποῦθιλι ἄ τὸν χρεὶ χάσιν
 τουν. Πήρασ' ἰν τουν κληροῦτό.
 Τσ' ἰ τώρα, ὅστιρα ἀπ' ἐν χρόνου
 πῆρι γράμματι ἀπ' τοῦ Νουστου-
 κουμείγιου τ'ς Κουμουτινῆς ποὺς
 ἐρχετι μὲ ἄδετα ἀνερρουτικῆ!

— Πάει φάγασιν του τοῦ Στα-
 βρέλιμ. Ἀμιστου πρᾶμα ρίξ' ἀσ' ἰν-
 του μὲς τ'ς πιλέμ τσ' ἰ κάνασ' ἰντου
 κουρναβάσ' ἰ! Τσ' ἰ κλά π' φέργει
 τοῦ χαμκαὶ μὲ τοῦ σ' ἰνάλιμα ἀπ'
 Μιγαλόχαρ' εἰδιμι σ' ἰγουρα θὰν ἡ-
 σκουτώντου!

Μιὰν ἀργαρήν ἀκουδέχσ' ἰν
 τουν. Σουστὲς παλιγκρούς! Νὲ
 κτσὲς ἦνταν, νὲ κλὸς! Τσ' ἰ τὰ μᾶ-
 τιαντ στὸν τόπουντου. Μὲ ποὺ
 ἦνταν τσ' ἰτρινους, φλουρι πὶ τοῦν
 πιασμό.

— Ἦβαλι τοῦ χέριτς γ' ἡ Μι-
 γαλόχαρ τσ' ἰ τοῦν ἦβρ, φαίετι,
 ξώπιστ τοῦ κουρσ' οὔνι, εἶπι τοῦ
 Δισπνέλι ἄμα τοῦν εἶδι. Δόξκ νὰ χι
 ἰ Θεὸς. Τσ' ἰ κλιάματα πλιὰ τσ' ἰ
 χαρὲς, ἄλλου πρᾶμμα. Τ' ἰν ὄρα
 ποὺ τρώγαν ρώτισιντου :

— Ἦνταν ζόρκα στοῦ πέλμου
 γιέμ;

— Ἐν ἔχι πουλέμ τώρα, μεδρ
 Μό!

— Ἄς εἶνε δὰ σὺν ἡτέλειουσι...
 Εἶνε θαθὺς ἰ γιανᾶς, γιέμ;

— Ποῖδς γιανᾶς; μήτερι; Ζημ-
 πούνις ἡμ' ἰλωδῆ εἰχ. Θέρμ.

— Σώπκ γυέμ, σώπκ μὴν κου-
 ράξισι. Εἰώπιστ' ἰ ἦβρι ξώπιστ...
 Τοῦ Σταβρέλι ἔστρουγι τσ' ἰ γέλα
 καλόκαρδα μὲ τ' μάναντ Σ' ἰ κουμάτ
 ρώτσι.

— Τοῦ Βλουτίνι Μητέρα, τί γέ-
 νιτι;

— Καλὰ γυέμ, καλὰ. Σὰν τ'
 Δαμπρῆ σ' ἀπαντέχι τοῦ καημέ-
 νου τοῦ κουπιλοῦδ. Ἀπὶ τότις πῶ-
 φγς ἐ ἰ ἡσ' ἡκουσι μὰτ ἄ λουγιᾶξ'
 ἄλλου ἀντρη. Τσ' ἄλλα ρεῦχα ἀ-
 πὶ μντὰ ἐν ἡβχλι. Στάθσ' ἰ γι' ἡ
 κουπέλα πουὺ ὀδμευρφα τσ' ἰ τι-
 μημέια. Μηδ' ἀρβουιαστ' ἰ νὰν-
 ταν. Μπιγέντσα τῆν, ξιμπέρδ ψι.

Τὰ χεῖλια τ' Σταβρέλι πήγαν
 στ' ἀφτιάντ.

— Σὰν ἀκουλ; θὼ θὰν ἀρβουια-
 σ' ὦ.

— Μὲ τ' ἰν ἰφτσ' ἡμ Σταβρέλιμ,
 μὲ τ' ἰν ἰφτσ' ἡμ.

Σὰν ἀκουφάγαν ἔστρουσινε τὰ
 πιδ καλὰ τὰ χράμια ἄ πῆσ'. Τ' ἰν
 ὄρα ποὺ ξιντίνε συν τοῦ Σταβρέλι
 λόγιαξι μὲ στὸν καθρέφτ τὰ γα-
 λόνιαντ τσ' ἰ καμάρουσι. Διαλου-

ΓΑΪΔΟΥΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ

ΔΕΣΒΟΙ	100
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Α.	1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ	2
ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΡΟΠΑΗΡΩΝΟΝΤΑ Ι	

SAVOIR VIVRE

Η ΚΑΤ' ΟΙΚΟΝ ΕΥΓΕΝΕΙΑ

Έν τῇ συνήθει συνδιαλέξει κυρίως μετὰ τῶν οικειῶν του πρέπει νὰ ἀποφεύγει ὁ καθείς σκληροὺς λόγους καὶ δυσαρέστους ὑκαινιγμούς. Ὁ σύζυγος λ. χ. δὲν λέγει ποτὲ εἰς τὴν σύζυγόν του «δὲν σοὺ παίρνω καπέλο, ἢ δὲν πληρώνω τὴν ράφτρα σου» διότι εἶνε εὖν νὰ τῆς δίδει τὸ δικαίωμα καὶ νὰ τὴν παροτρύνει νὰ ἐξεύρι, ὡς αἱ γυναῖκες κάλλιστα γνωρίζουν καὶ δύνανται, ἄλλοθεν τὰ μὴ διδόμενα χρήματα. Ὡσαύτως ἡ φρόνιμος καὶ εὐγενὴς σύζυγος δὲν θὰ εἰπῇ ποτὲ εἰς τὸν σύζυγόν της, εἰς ἀπάντησιν ἀρνήσεώς του νὰ πληρώσει λογαριασμόν: «Βέβαια. Περισσεύουν ἀπὸ τῆς βρωμῆς νὰ μοῦ κάνεις καὶ μὲνα κάτι;» Αὐτὸ θὰ ἦτο ὡσανὺ νὰ τοῦ ἔλεγε: «Γνωρίζω τὰς ἀνωμάλους σχέσεις σου κύριε, καὶ μελαταυτὰ δὲν διαμαρτύρομαι παρὰ μόνον διότι ἐξ αἰτίας των στεροῦμαι τὰ λούσα μου ἐγὼ» πρᾶγμα τὸ ὅποιον θὰ ἐναθάρρυνε τὸν σύζυγον εἰς τὸ κακόν.

Ὁμιλῆτε πάντοτε μετὰ προσοχῆς καὶ λεπτότητος μετὰ τῶν συζυγοῦ, ἔχοντες ὑπ' ὄψιν ὅτι ποτὲ δὲν ζημιώνεσθε ἀπὸ ἕνα καλὸν λόγον. Βεβαίως δὲν πρέπει νὰ κελακεύει τις ἐντελῶς ἐκείνους οὐς ἀγαπᾷ· ἔχει ὅμως ὑποχρέωσιν νὰ τοῦ προξενῇ εὐχαριστήσιν μὲ ἕνα φιλοφρόνημα ἀδάπανον. Τί θὰ χάσει ἐπὶ παραδείγματι ἕνας σύζυγος ἂν ἀντὶ τῆς ἡμέρας καλησπέρας χαίρει τῆσιν τὴν σύζυγόν του τὸ βράδυ ἐπανερχόμενος εἰς τὸν οἶκον του ὡς ἔστι: «Καλησπέρα ὠραία μου περιστερά.» Ἡ ταπεινὴ μου γνώμη, ὡραία μου ἀναγνώστριαι, εἶνε ὅτι ὄχι μόνον τίποτε δὲν χάνει, ἀλλὰ καὶ ὀλιγοστεύουν κατὰ πολὺ οἱ κίνδυνοι ποὺ διατρέχει νὰ ἀκούσει εἰς ἀπάντησιν τοῦ ζηροῦ χαιρετισμοῦ του τὴν φράσιν: «Πάλι μοῦ μπικρούλιασες ἀπέψε, βρέ κρεμανταλά!»

Βαρωνίσκη ΣΤΑΦ

γούντων τ' ἕλιγα θὰ κάνῃ τοῦ Βιουτίνι ἄμα τοῦν δεῖ ὑποδικανέα, ταχιά ταχτέρ-ταχτέρ.

Σὰν ἦτο μῆτις, γ' ἡ μάναντ ἀποδοῖ μιά τα ρούχαντ. Λόγιαξί τὰ γαλόνια, πούνταν ραμένα γιὰ νὰ μὴ μπλέτῃν ἐπὶ τὴν γυμνάσια, κούνισι τὸ τσιφάλιντ τὸ εἰπι. — Ἄμ τι ἀπόρκοφτ ἀθρῶπ εἶνε ἐρτοῖ γι Ἑλληνί! Ἐν εἶχαν μαθὲ τοῦ Ἰδίου πανί, ἀ θάλιν ἀπ' ἕνα μπαλουματέλι σὲ μανιτῶα τ' μουροθ μούνου θάλαν τσιφρινου; Τσι πιάνη τοῦ ψαλιτ τσι χράτς χροῦτς ξόλουσιντα τσι ἱβαλι μπαλώματα χακί! ΚΟΠΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Μὲ τὴν κηθάρα
Μὴν κλαῖς καὶ μὴν ὀύρασαι
γλυκιὰ τέως παρθένα
Κι' ἄλλες πολλὰς τὸ πάθανε
χειρότερα ἀπὸ σένα.

ΕΞΕΧΟΥΣΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Ἡ ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗ ΜΥΤΙΑΣΗΝ

Copyright «Τριβόλου»

(Ἀπαγορεύεται ἡ ἀνατύπωσις ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τοῦ Συγγραφέως καὶ τοῦ Σχολιαστοῦ).

Ἀλλάζει τότε ὕφος
τοὺς λέγει μπουγιουοῦν (1)
Μὰ κομπλιμέντα τῶρα
οἱ Τοῦρκοι δὲν ἀκοῦν
προσθέτουν αὐστηρότερα
ἐμπρός εἰς τὸ κονάκι. (2)
Τὸ ναργιλὲ ἀφίνει
στὸ πρῶτο του καπάκι! (3)
Σηκώνεται, τὸν παίρνουν (4)
τὰ αἶτια ρωτᾷ

εἰς τὸν πρὸς (5) ὄρον φθάνουν
κανεῖς δὲν ἀπαντᾷ (6)
Ἄλλ' ἔμεινεν ὁ ἕτερος
νομομτῆς γεννάδας (7)
Ἀπὸ τῆς Δέσβου ἐκλεγείς
τοὺς ἐκλεκτοὺς λογάδας (8)
Τὴν τήβεννον ἐξέσχισε (9)
πρὸς χάριν τῆς πατρίδος
Κι' ὡς πολυτίτωρ ἔκαμε
καὶ χεῖσιν τῆς γραφίδος.

Δ ΔΟΝΤΟΣ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΡΙΒΟΛΟΥ. 1. Μέσα εἰς αὐτὸν τὸν στίχον φαίνεται ὅλη ἡ διπλωματικὴ τοῦ βουλευτοῦ μας. 2. Τὴν φράσιν «ἐμπρός εἰς τὸ κονάκι» ἐλησημόνησε προφανῶς ὁ ποιητὴς νὰ τὴν κλείσει μέσα εἰς εἰσαγωγικὰ. 3. Κατὰ ὑποσημείωσιν τοῦ συγγραφέως τὸ γέμισμα τοῦ ναργιλῆ ἔχει τρία καπάκια. Τὸ πρῶτο, μόλις ἀνάψει. Τὸ δεύτερο εἰς τὴν ἀκμὴν καὶ τὸ τρίτον εἰς τὸ τέλος. Βλέπετε πῶς πρᾶγμα ἀπὸ τῆς ἀρμονίας τοῦ στίχου. 4. Ἐνας ἀπὸ τοὺς πρὸς δυνάτοὺς στίχους. «Σηκώνεται» καὶ ὄχι ἀπὸν σηκώνουν» δηλ. οἰκισθελάς. «τὸν παίρνουν» ὅμως καὶ ὄχι τὸν συνοδεύουν ἢ τὸν ἀκολουθοῦν. Τὸ ἱρῆμα ἐκλέγεται ἐπιτηδες διὰ νὰ ἔχει μέσα ἴστω τὴν ἔνοιαν τῆς βίας. 5. Παραλείπεται τὸ «δὲν». Εἶνε μία ἀπὸ τὰς ἀδυναμίας τοῦ ποιητοῦ μας, νὰ θυσιάσει λέξιδια καὶ μόρια χάριν τοῦ μέτρου καὶ τῆς ἀρμονίας τοῦ στίχου. 6. Αὐτὰ τὰ τελευταῖα τρία ἡμίσητα εἶνε θαῦμα συμπεκνώσεως Ἰσθμ. Ἡ ἀνάλησις ἐν συντομίᾳ ἔχει οὕτω: Σηκώνεται, τὸν παίρνουν, καὶ καθ' ὁδὸν ἐρωτᾷ νὰ μάθει τὰ αἶτια. Φθάνουν ὅμως εἰς τὸν πρὸς ὄν ὄρον χωρὶς νὰ λάβει ἀπάντησιν ἀπὸ τοὺς τοσαούτους. Ὅλοι αὐταὶ αἱ ἔνοιαι μέσα εἰς δύο στίχους μόνον! Κάθε ἄλλος ποιητὴς θὰ γέμιζεν ἕνα κατεβατὸ καὶ πάλιν εἶνε ζήτημα κατὰ πόσον θὰ μᾶς ἔδινε νὰ καταλάβομεν. 7. Ἡ λέξις δὲν ἔχει σχέσηιν μὲ τὸ γένιον (ἀλλὰ μὲ τὸ γένος καὶ σημαίνει μεγαλοπρεπῆς, ὡς ἦτο πρᾶγματι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος μακαρίτης βουλευτῆς μας. 8. Τὸ «λογάδες» τίθεται εἰρωνικῶς ὑποθέτομεν. Σημαίνει λογάς, φλύαρος καὶ οὐχὶ λόγιος. 9. Μεταφορικῶς, χάριν ἐμφάσεως. Δηλ. Ἐγκατέλειψε τὴν δικηγορικὴν.

ΝΟΙΩΜΑΤΑ

(Γνήσιο)

Γ' ἰ γιὰλὸς βγάξ' ντουμάνι
τὸ ἔχι μέσα σαραγλάνι
τὸ ἔχι πουδάκια κινικάτα
τὸ ἔχι χουρέβγι ἢ πασανάτα.
(Μὰ τοῦ καταπνῆρ τ' ἡμοῦς
ἐν εἶν ἔρτω π' ἄξι ἰ νοῦς.)
Λύσις: Ἄ σ τ α κ ὅ ς.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Στὴν Κα Ε. Κ.
Τόσα σκάνδαλα κρυφά
ἴνονταν εἰς τὴν γειτονίᾳ τῆς
ποῦ δὲ θρίσκει πιά κερὸ
νὰ προσέξει τὰ δικά της.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ
ΤΟ ΨΥΧΙΚΟ

Μία φορὰ πηγαίνανε νὰ θάψου-
νε ἕνα νεκρὸν. Μαζὶ ἦτανε κι'
ὁ Ναστραντίν Χότζας.
— Δὲ μοῦ λές, Χότζα μου, τότε
ρώτησε κάποιος συνοδὸς, ὅταν ὁ-
δηγοῦμε τὸ νεκρὸ εἰς τὴν τελευταία
του κατεικία, ποῖα θέση πρέπει νὰ
κρατοῦμε, μπρός, πίσω, δεξιὰ ἢ ἀ-
ριστερὰ ἀπὸ τὸ φέρετρο; Πότε κά-
νουμε μεγαλύτερο ψυχικὸ;
— Ὅπου καὶ νὰ σταθεῖς καλά
εἶνε. Μόνο μέσα εἰς τὸ σεντεῦκι δὲν
εἶνε καθόλου καλά, εἶπεν ὁ Χό-
τζας.

Ἡ ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΧΙ ΜΟΥΣΗΣ

ΣΤΟ ΔΟΥΚΑΡΟ

Τὴ μέρα ποὺ σὲ κήδεον
γλυκεῖα παρηγορία μου,
κι' ἀπισταμένη ἀνέδκινα
ξανά τὸ Γολγοθᾶ μου.
Στὸ χῶμα τοῦ ποῦ ἔθαψα
καὶ τὴ στερνὴ μου ἐλπίδα
μὲς τὸ στενὸ σου φέρετρο
σὰ γύρισα καὶ σ' εἶδα,
ξανάχασα τὴν πίστη μου.
γιατ' εἰκοσπέντε χρόνια
ὁ Πλάστης μας δὲν ἔδειξε
γιὰ μὲ καμιὰ συμπόνια.

908—932

Μ. Γ.

ΠΕΡΙ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΩΝ

Ὁ ἀγαπητὸς καὶ ἀπολαυστικὸς
κ. Θωμᾶς Βινικίου παρὰ τὴν ἑπόσχε-
σιν ποῦ ἔδωκε δημοσίᾳ ὅτι δὲν θὰ
μᾶς δώσει πλέον ἄλλο μάθημα
γλωσσολογικὸ, συνεχίζει εὐθὺς ἀ-
μέσως καὶ εἰς τὴν αὐτὴν στήλην
τὰ τερατὰ τοῦ μαθήματος. Ἰδοὺ
τὸ... ὄηγμα:

«... Ἐξελέγησαν (ὡς Ἐφορία τῶν
Φ. Κ.) οἱ ἐπιλεκτοὶ τῆς Μυτιληναϊκῆς
Κοινωνίας, πλὴν ἴσοῦ Βισπ. Καμπά,
ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ μετ' ἀνακουφίσεως ἤκου-
σαν ἡ Μυτιληναϊκὴ Κοινωνία ΤΗΝ Α-
ΠΟΤΥΣΙΑΝ του».

Ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται ὅτι δὲν εἶ-
νε ἀρκετὸν, διὰ νὰ μάθει κανεῖς
ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν, νὰ πωλεῖ
μόνον τὰ ἐν τῷ μαγαζίῳ του ἀλ-
φαβητάρια καὶ τὰ λοιπὰ μὴ φθο-
ροποιὰ ἀναγνώσματα, ἀλλὰ πρέπει
καὶ νὰ γινώσκει καὶ ἀναγιγνώ-
σκει κατὰ τὰς ὁρας τῆς σχολῆς
του τοῦλάχιστον.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΣΤΡΑΤΗ ΙΩΣΗΦΕΑΝ. «Ὁ Ἀγαμέ-
μνων». Κομωθία.
ΤΕΡΠ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΟΥ. «Πότε πρὲ-
πει νὰ κουρευτεῖ κανεῖς».
Γ. ΚΑΛΔΗ. «Γῆρας καὶ Σοσιαλισμός». Κοινωνιολογικὴ μελέτη.
Γ. ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. «Υἱὸς ἡ κόρη». Ἱ-
στορία ἑνὸς πατρὸς ποὺ περιμένει τὸ
πρῶτο του παιδί.
ΧΡ. ΜΟΔΙΝΟΥ. «Ἐπιτυλίδα». Κυ-
ριακάτικα πολιτικὰ ἀναγνώσματα.
Α.Χ. ΓΙΑΔΑΝΔΕΑΝ. «Τὰ μετὰ τὸν
γάμον». (Ἐτοιμάζεται).
Ε. ΤΖΙΒΟΓΛΟΥ. «Τὰ πλάκῃ Παπα-
στράτου».

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ ΤΡΙΒΟΛΙΑΖΩΝ

ΠΡΟΦΥΛΑΞΟΜΕΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἀγαπητικὸς φίλος ἀπὸ Κλειτοῦν
κ. κ. Βουνήσιος ἀπέστειλεν εἰς ὁ-
ποραινόμενον ἀξιότιμον κ. Γιοβα-
νάκη, προβατικὸς τέρας καὶ ἐπι-
στολὴν λέγων:

— Ἀποστέλλω τέρας προβατι-
κὸς δύο κεφα-
λὰς ἔχων καὶ
πάδας ἔξ ἔχων
καὶ γένη δύο
ἔχων ντεμὰκι
χουσακ, ὡς νὰ
λέγωμεν ἀνδρὸ
γύναικος.

Τέρας τοιοῦ-
τος, ταριχευτι-
κὸς νὰ κάμεις
κευζοῦμ Γιο-
βανάκη καὶ εἰς
βιτρίναν ἐπι-
στημενι κοῦ

φαρμακείου σου νὰ δάξεις καὶ ἀ-
παντες νὰ δλέπωσι καὶ θαυμάζωσι
παρασερατήματα φύσεως.
Πὲκ ἀλλιά, εἶπον, νὰ κάνωμεν
ταριχευστικὸς καὶ εἰς βιτρίνα νὰ
δάξωμεν, ἀμὰ γυναῖκες ἔγκυαι ὡς
καθὼς θὰ δλέπωσιν, κίνδυνος γίνε-
ται τζάνιμ, νὰ μιμηθῶσι, καὶ πα-
ρόμοιος τέρας καθιέρωσις εἰς ἀν-
θρώπινον γένος νὰ γίνεσθαι.

Καὶ ἄμα παρόμοιος τέρας πλή-
θος γίνεσθαι εἰς Ἑλλάδα, ὡς νὰ
λέγωμεν δύο κεφαλὰς ἔχων, ἔξ
πάδας ἔχων καὶ δύο γένη ἔχων,
καὶ τέρας τοιοῦτος ὀπουργὸς γίνει,
ἰσιμῖζ σακάτ μπέ!..

Ἐποῦργὸς τοιοῦτος οὐλάν, θέλει
θὰ τρῶει μὲ δύο στόματα, θὰ κλέ-
βει καὶ θέλει θὰ φεύγει μὲ ἔξ πάδας
καὶ εἰς ἐρωτικὰ τὰ φαινόμενα ἀν-
δρογύναικος ὦν, χερὸν μπῆρ παρα-
φτάν, ὡς νὰ λέγωμεν πανταχόθεν
σκάνδαλον θὰ γίνεσθαι.

Διότι δύο γένη ἔχων, μὲν καὶ
ἀνθρ θέλει θὰ εἶναι, δὲ καὶ γυνή...
Ἐ ὀλοῦρ σέι ντεγιλ ἄ...

Διὰ ταῦτα θέλων νὰ προφυλάξω
Ἑλλάδα ἀπὸ τοιοῦτος τέρας ἔρριψα
εἰς ἀπέναντι βερχανέν ἄερ σαλάμ...

ΓΙΟΒΑΝΑΚΗΣ

Ἡ ΠΥΘΙΑ

Δε Ελ. Π. Συνοικισμὸν. — Τὸ
δνειρὸν σας εἶνε δύσκολον. Στείλα-
τέ μας ἀκόμη ἕνα δεκάριον.
Γυμνασιόπαιδα. Ἐνταῦθα. —
Τὰ δνειρα ποῦ σὰς ταρασσούν τὸν
ὄπνον εἶνε ἄνευ σημασίας. Ἐχετε
θερμὴν ἰδιοσυγκρασίαν ἢ ὀποῖα θὰ
δαμασθεῖ μόνον μὲ τὸ ζεμπέλι.

Τελεῖοφ. Παρθενωγωγείου.
— Ἀναγνώσατε τὰ ἀνωτέρω. Ἡ
περίπτωσις εἶνε ἡ αὐτή.

Ἡ Κούλα

ΜΙΑ ΑΠΟΡΙΑ

Ὁ Σόλλογος μικτὸν Μυτιλήνης
λέγεται «Ἄγιος Ἐλευθέριος». Τὸ
Ἐλευθέριος εἶνε καταληπτόν. Δικ-
τι ὅμως ἐπροτίμησαν τὸν ἀρσενι-
κὸν ἄγιον ἀπὸ ὀπάρχει Ἄγια Ἐ-
λευθερία;

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΠΑΡΟΛΟΣ ΑΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ Προϊστάμενος Τυπογραφείου ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ (Προσφυγικός Συνεισισμός)

ΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΟΥ «ΤΡΙΒΟΛΟΥ»

ΔΗΓΜΑ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ «ΣΚΩΡΠΟΙΟΥ»

(Επιμέλεια Β. ΗΛΙΘΙΟΥ)

(Αλληλεγγραφία Σκωρποίου)

Κον Σ. Σ. Αμερικήν.— Δηφθείσας τής συνδρομής σας του 1938 μάς εδχαρίστησε πολύ. Είθε το θεάριστον παράδειγμά σας εστω μι μητικόν πάντων των καθυστερουμένων συνδρομητών μας γιά να μήν έχουμε παρατράγουδα, το όποιον θα περκατούν εις την μαύρην στήλην του «Σκωρποίου» τή δνόματά των.

Αυτό δάν θα μοσ το έκαμαν αν τούς είχα έντός τής πληθεύσης άγοράς μας και τούς έπερνα το κατόπιν κρουγάζων «ρε μπατακτοσή λιμοκοντόρε κ. τ. λ.» όπόταν διά μαγαίας θα έφραζον έπαξάπαντες διά δολλαρίων την όπην του άκυλώτου στόματός μου.

Κον Ε. Σ. Αθήνας.— Του 1932 έχοντας μόνον τρία έξάμηνα και τούτου έπεικώς προς ύμας έμβράσατε ίνα μή αναγνωσθήτε έν τή μαύρη στήλη και κατόπιν παράπονα δέν ζλαμβάνονται όπ' όσφιν.

Έκλεκτοί Γάμοι

Αναστάσιος Χαλκατέβας Αναστασία Χαλβαδία Ένυμφεύθησαν

Δημήτρ. Ανδρομέγας Αντωνία Μικροπούλου Έμνηστεύθησαν

Γεώργ. Δροσάτος Εύλαλία Παρασκευοπούλου Έστέφθησαν

Είς άμφότερα τά άνωτέρα τρία ζεύγη ό «Σκωρποίος» συγχαίρει τά δέλτιστα, δι' ένόητον λόγον.

Αφιξεις

Αφίκετο έξ Αθηνών. ό φίλος κ. Άγνωστος, του όποιου ή προγραφή έγένητο επί την άποβάθραν του διπλοτύπου τής συνδρομής έκταλεσθέντος επί τόπου. Έφ' ό ός εδ παρέστη.

Αφίκετο έκ Θεσσαλονίκης ό τετιμημένος Γ. Άδεκαρίδης αν και μάς είπεν ότι δέν κρατεί επάνω του λεφτά, αλλά αύριον.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ Β.Ω.Δ.

Κον Β. Δ. Ένταύθα.— Υποδείξατέ μας χηρέυσασαν θέσιν νεοκόρου και θα σās διορίσωμεν άμέσως.

Χήραν Εύθ. Γεν.— Έλάτε να σās δούμε από κοντά. Με τά χαιρετίσματα ή δουλιά δέν γίνεται.

Δ)δα Παισανίδου Α. Π.— Τί θα βγάλετε από την θεσούλαν; Δέν παντρεύεσθε που είνε πιό σύγουρη δουλιά;

ΜΑΣΤΙΧΑΓΚΑΘΑ — ΑΣΤΙΒΕΣ — ΑΓΑΝΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ

Σάν ήξούπησα ταχτέρ σ'ύρνου του Νηκουλέλι π' του χέρ π' τσ'μούντου σά νάνταν ψουφμέ- [νους!]

— Σ'ήμου ρέ! Πέντι είνι γι ώρα. θα μάς φύγιν γ'οί [Πουργοί, λέγουσ, μα φτδς [νυστασμένους γλέπμι μιά, τσ'ι [λέγμι. Τώρα! Ένοιασ φτολέ ξ'υ- [πνοούν άβγή]. Τσ'ι ξαναρχινά τ' [άρχάλισμα Πιάνου τσ'ι γδ [του γαργάλισμα άπι τ'φτέρνα τσ'άδ [στ'ν πατούνανε

το' δσου χώνιτι μες τ' γούνανε του Νηκουλέλι για να γλυτώσ', τόσου γδ τούν πασπατέβγου μπροδς άψ'λά τσ'ι χουρατέβγου, φτδς όμους έ λέγι ά νοϊόσ'. Νέπνουσινι μουλδβ βαρύς: χτόπα ψδς βαρειά θαρρείς! Τσ'άκ που πήρα τσ'ι γδ τ' βίνα(1) τσ' έκανάτουν ντιπ ιμζγουδ(2) σ'κώθτσ'ι: τσ'ι μι μιās τά σ'ύνα π' τ' είχι ή γυναικινε του Ντριγκοδδ σ'εδν τρουβάντ, βαλμένα, θμήττσ'ι: τσ'ι μήν τάφαγα φουβήττσ'ι: τσ'ι έκανι σάν παλαβός.

Σάν ήνίφτσ'ι τσ'ι προυσ'όνσι τσ'ι έφαγι δυδ σύκα τσ'ι νσι για να πā, [λέγι μπάι: έβρ τ' χρεϊ- [για (3)

Ναι γιατι ήμ(4) βλέπς, γδ γκαβδς τσ' εν τ'ν ήδρα τσ'ι θα τ'ν εδρ [Νικόλας!

Ντούρα(5) γδ [ρώτσα τ' Μαρίγια τ' ξινουδόχισα τσ' έδξμι τσ'όλας μιάν πουρτουδα! πās τ' άξάτου τσ' ήδρα καμαρέλι άκράτου,(6) μαμαρέλια, ματουμένου π' έφτα π' βάζιν στ'ς άκκλησ'οδδς μι λαδουμπουγιά βαμένου μι καθρέφτις τσ'ι γουρνοδδς τσ' έφγα καταντρουπιασμένους, τσ'ι θα τ'ν εδρ φτδς! ζαλισμένους! Ζδρ πουνι νάσι παρέγια μ' έναν πώχι] μουγάλι ιδέγια για του κουτιουνι του τσ'ιφέλι σάν που λέγι τσ' ή θεϊάμ του Μάλι! Σι κουμάτ νάτους τσ'ι γύρσι μα γ' ή βρακουζώνη στοδ στόμα!(7)

— Ηδρις την, Νηκουλέλι, για άκόμα: Έν ήμπίτσι, λέγι. Όπ' μύρσι έν άπήμασι νάχι πόριψ'(8) Έχιντεν, φαίνιτι, άπαγόριψ' του χαντζή(9) γι άστηνουμίγια νάχι μες του Μιτόχιντ(10) χρεϊγια: Ιπειδης δέν έχι αύλή, τσ' ήθιλι ά βρουμεί πουλύ.

Τι μπικικιλου γι Αγιάσσου! τίλουγια να την ξιάσσου! Κάθα σπιτ τσ'ι μες του ντάμιντ(11) κάθα σπιτ τσ'ι μι τ'ν αύλήντ τσ'ι μι τ' χρεϊγιαντ τσ'ι τ' βουλήντ. Μδ τσ' έμψς με σι νανέ σπιτ βρίστστην τ'ν πόριψ' μδ μι τ' μύτ. Νά μήν τά πουλυλογουμι δυδ λευγίγια κωπανιουμι τουδ τρουβά χποδμι στοδν ώμου τ' ξινουδόχισα χιριτουμι τσ'ι βεισκόμαστι στοδ δρόμου.

Τσ' ίσα μπρδς για του Σταθμό. Ζγάφτουμι κουσ'πέντι γρόσ'α για να βγάλουμι μπιλιέτου μ' έναν κότσ'νον άριθμδ! Τι μπιλιέτου!; Ταβλέλι σμέτου! Τσ'ι μάς βάζιν σι μιά σπτάρα πουχι μέσα κόσμου κβέρα τσ' είχι σ'τσ'ιπαστές τζαμένις, τσ'ι κατομισ'ή πουτάμια βαθιά μα χουρις νιρέ, που είχαν ράγις σ'ιδηρένις για να κωρατσ'λοϋν τά τράμια π' σ'ύρν πίσουνε γ' ήλικτρικός ήταν άθριπουνε λακός.

— Μπρδς δέν έχετε καιρό! λέγι ένας τσ'ι γιντά μας μέσα

ΠΟΛ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Η ΒΟΥΔΗ

Απ' το Σχολείον του Πετεινού

Τι και αν είσαι στο δεξι, ή είσαι στο εώνυμον; να μήν αλλάζεις φρόνημα δέν είναι πάντα φρόνιμον. Θέσι και δώ' θέσι και καϊ κι' αν είσαι μπουνταλάς και την πολιτική φωλιά που φτιάνεις κουτσουλās μή χάνεσαι' όπου κι' αν πās και όπου κι' αν γυρίσης, κι' όπου κι' αν κτήσης τή φωλιά, θα ξανακουτσουλήσης.

Ακουσ' αυτά λοιπόν καλά και λάλησέ τους σιγαλά: Αδρέφατε πάλιν Βουλευται καμμία Νομαρχία.

Παρέχεται ή πολιτική ός άστραπή ταχσία, κι' αϊ Κυβερνήσεις πέφτουνε, ός που να κάνεις φτεϋ! ός ώρα σταθερότητος εις στήθη βουλευτου!...

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Είσαι ελεύτερος και σιείσαι μα σάν παντρευτείς θα ξυξείσαι.» Ζ. Γιαννέλης

«Η άγάπη κι' ό βήχης δέν κρύβοντι.» Ηλίας

«Ό γέρος κι' αν στολίζεται σ' άνήφορο γνωρίζεται.» Μ. Βάλης

«Ό γαμπρός και το πεπόνι κι' ή κοιλιά, πολλοδς λαθώνει.» Βαλάκης

σ' ένα άπ' έφτα τσ'ι πιτρώνι απόδ πίσου μας τ'ν πουρτουδα γιατι παλζ' μιάν τρουμπιτουδα τσ'ι πατει δυδ σφυρατιδς τσ'ι ξ'ιτσ'νά μι μιά του τράμ μας τσ'ι σαβουρτζι τ'ς άντημόνι πίσου σάν παλιουπρουβιουδδς πās τσ'ς άθρδπ πουνταν κουντά μας Του Νηκουλέλι πούτ σι κάτ γδρ που νεινιάζαν τσ'ι βλαστμούσαν μα γδ σι κάτ κουπιλουδδς που καθούνταν στοδ μιντάρ τσ'ι μι πιάσαν τσ'ι γιλουσαν! Τέλουσ πάντουν είχα τύχι τσ' έν ήξ'ντουρέα πās τ'ς ξ'λένι τ'ς [τοίχι].

μοδ έπισα μες τ'ς άγκαλιουδδς τσ'ι στ'ς ζιστές τ'ς μαλακουσ'οδδς. Μδ τσ'ι ξανασ'κώθκα άπάνου μιά λαγάρα τσ'ι γδ πιάνου. — Μι ζ'μπαθάτι, ό κουπιλδέλια!.. Έσσι τάχιν τά κριτσ'έλια κριμασμένα στα νταβάνια για να πιάνιν τά Μαμάνια να μήν πέφτιν πās τ'ς άθρδπ. Τι δέν κάνι γι άτιμ γ' Ίβρωπ! ΤΙΝΙΣ

ΛΗΘΙΛΟΓΙΟ: 1. Καράφα νερού. 2. Πα πάρα. 3. Αποχωρητήριο. 4. Ήμουνα. 5. Μολονότι. 6. Όλοκάθαρο. 7. Οι βρακάδες εις τοιαύτας περιπτώσεις διαγκώνουν τή βρακοζώνα τους για να χρησιμοποιήσουν ελεύθερα τά χέρια των σέ δέσιμο του θρακιου των. 8. Συνώνυμον του «χρεϊγια». 9. Ξενοδόχος. 10. Το ξενοδοχείο, από το Μετόχι τής Αγιάσσου. 11. Ύπόγειον.

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

ΤΡΟΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Πηγαίνου τή μ'κοή Νινη να τής τρυπήσουν τ' άφτι και φαίνεται ανήσυχη.

— Έλα, τής λείει ή Μαμά της, μή φοβάσαι, άφού ό Θεούλης είνε που θελει να βάζουν σκουλαρίκια στι κοριτσικια.

— Ω! λείει ή Νινη. Αν ό Θεός ήθελε να φορούμε σκουλαρίκια, έπρεπε να μάς κάνει και τς τρύπες.

Μα παιδί μου είσαι ανυπόφορο μ' αυτό το φυσικό σου να μήν ύπακούεις ποτέ. Κάνεις τά μαλλιά μου ν' άσπρίζουν.

Ο Μπέμπης (δωτερα από σκέψη).— Τότε και σού Μαμά δέν ήσουν φρόνιμη, άφού τής γιαγιās τά μαλλιά είνε ολόασπρα.

Ο Μπόμπης ειπε τή Μαρία εκαρακάξα. Η τιμωρία ήρτε άμέσως. Δύο μπασιουνιές κι' ό Μπόμπης χώθηκε κάτω από το τραπέζι. Έτοτερα ό Μπαμπās λείει με ύφος τραγικό:

Ζήτησε συγγνώμη από τή Μαρία που την είπες εκαρακάξα και πές της ότι λυπάσαι γιαυτό...

Μιά αδύνατη φωνούλα βγαίνει πολδ ταπεινά κάτω από το τραπέζι.

— Σου ζητώ συγγνώμη Μαρία... και λυπάμαι... που είσαι... καρακάξα.

Η Σούζη, μιά γλυκειά μικρούλα 4 χρονών έσπασε ένα ώραλο ποτήρι. Έφαγε μιά γερή κατσάδα από τή Μαμά της κι' ένα μπαταόκι από το Μπαμπά. Αντι άπαντήσεως ή Σούζη κλαίει με δυνατούς λυγμούς μουρμουρίζοντας τή λέξη εκακό.

— Ποιος είναι κακός; Η μαμά που σε μάλωσε;

— Όχι.

— Έγώ που σουδωσα ένα χαστουκάκι;

— Όχι Μπαμπά.

— Ε, ποιος λοιπόν;

— Το ποτήρι

ΠΑΡΑΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΛΙΑ Α. ΜΑΒΙΑΗ

Στην κουφέλα σου έφώλιασαν — μελλοι κλητέρες, τοκογλύφοι και κολλιγοι. Γέρικη ελιά πουν' ή ζωή σου λιγη. Πριν ό φτωχός χωριάτης σε πουλήσει.

Το εισόδημά σου όλο θα ρουφήσει σά Χάρυβδις το κράτος που σε πνίγει κι' σι δανειστάδες πουναι ούκ όλιγοι θα βάλουνε στο χέρι ό,τι αφήσει. Πδς σε λυπάμαι ελιά δυστοχημένη! Δε φτάναν τά παράσιτα κι' οι δάκοι τάρα και το κουδέρνο σε βυζαίνει και πίνει το γλυκό σου τδ λαδάκι. Δύστυχη ελιά! Κατάντησες ρημάδι Κράτος και νόμοι σουδγαλαν... το λάδι. Διά την αντιγραφην Ο ΣΑΧΗΣ ΤΗΣ ΠΕΡΣΙΑΣ

ΕΓΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΠΑΝΑΓΥΡΙΩΤΙΚΑ ΘΕΛΗΜΑΤΑ

Ο ειδικός — κατά το παρόδειγμα των άλλων συναδέλφων — αποσταλείς εις Μανδαμάδον συντάκτης μας απέστειλε την κάτωθι ανταπόκρισιν :

«Όλιγον πρό τῆς μεσημβρίας και ἐνῶ ἡ μυρμηκία τῶν πανηγυριστῶν εὐρίσκετο εἰς τὸν πρὸ τοῦ ναοῦ χώρον, περιεργαζομένη τις ἐκτεθειμένες ἐκεῖ προαμμάτιες, ὄνος τις, ἐκ Γαλοῖων καταγόμενος και δικαιολογῶν τὴν καταγωγὴν του μόλις δὲ τὸν δευτέρου Μάϊου τῆς ζωῆς του διανύων, καταληφθεὶς αἰφνης ὑπὸ παραφόρου ἔρωτος πρὸς ἑραρίαν συμπατριώτισσάν του δεμένην εἰς γειτονικὴν ἐλαίαν και μὴ σεβασθεὶς οὔτε τὸ ἀκατάλληλον τοῦ περιβάλλοντος, οὔτε τὴν ἰερότητα τῆς ἡμέρας, οὔτε τὴν εὐλάβειαν τῶν φιλοδότην χριστιανῶν, ἔθραισε τὰ δεσμά του και ἐπέπεσε κατ' αὐτῆς με καταφανῶς ἀσέβην διαθέσιν, προδιδομένης ἀπὸ τῆν ἐκκλησιαστικὴν ἀκροβασία ἐπὶ τῶν δύο ὀπισθίων ποδῶν του και ἀπὸ τῆν ἀκατάσχετον σιελόρροϊαν τῶν σιαγόνων του.

Ἡ νεαρά γαίδουρισα ἐκκληκτος κατ' ἀρχὰς προσεπίθει τὰ ἀποπύγει διὰ λακτισμάτων τὰς ἡκισταβρᾶς θωπείας τοῦ ἰνυπομόνου γιαβοικλοῦ της. Ἄλλ' ὁ ἔρωτευμένος γάιδαρος, ἐκλαμβάνων προφανῶς τὴν ἀντίστασιν τῆς φίλης του ὡς ἐντελῶς προσηλατικὴν — τὸ θῆλυ ἔχει βλέπετε, τὰ ἕδρα ἐλαττώματα, παντοῦ και πάντοτε, ἀνεξαρτήτως ἀριθμοῦ ποδῶν — και ἐνθαρρυνόμενος ἀπὸ τὰς παροτρύνσεις και τὰς ἰαχὰς τοῦ φιλοθεάμονος ἀγροτικῶν κοινῶν, ἐνηγκαλίσθη τὴν δυστροποῦσαν νέαν και κύψας πρὸς τὰ ὦτα της ἐπεχείρησε νὰ τὴν δελεάσει ὑποσχόμενος ἴσως γάμον και τὰ παρόμοια.

Ἄτυχῶς ὁμως δι' αὐτὸν, τὴν στιγμὴν ἀκριβῶς πού ἡ νέα εἶχε πεισθεῖ, τὰ δὲ δίποδα θῆλεα ἀπεστρεφον αἰδημόνως τὸ πρόσωπον, τὸ ζηλόφθονον ἄρρεν κοινόν, μὴ ἐβουλοῦν νὰ ἰδεῖ κανένα, ξεστειμπῶντα ἔστω και γάιδαρον, ἤρχον ἐνθουσιώδη πρόγαν κραυγῶν «ὄλο! ὄλο!» ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ βάρβαρος πεισμῆσις τῶν ἀστυνομικῶν ὑργῶν και ὁ διὰ ροπαλῶν κατευνασμιῶν τῶν ἔρωτικῶν αἰσθημάτων τοῦ φερέλιδος ἐκ Γαλοῖων γαϊδάρο :

ΑΝΑΡΜΟΔΙΟΣ

Ὁ φίλος ἰατρός κ. Καραμάνος, ὅσον και ἂν νομίζει τὸν ἑαυτὸν του εἰδικὸν περὶ τὰ τοιαῦτα, λόγῳ τῆς ἐπαγγελματικῆς του εἰδιότητος δὲν ἔχει καθ' ἡμᾶς τὸ δικαίωμα νὰ δμιλεῖ οὔτε περὶ πολλῶν οὔτε περὶ ὀλίγων παιδιῶν. Ἄμα παντρευθεὶ μάλιστα.

ΤΟ ΧΑΡΤΑΚΙ ΠΟΥ ΜΙΛΕΙ

Ὁ «Τρίβολος» εὐρῶν καθ' ὁδὸν φύλλον χάρτου κυβιστικῶς διπλωμένον, ὡς βασιάκι μαθητρίας τοῦ παλιῦ καιροῦ και μυρισθεὶς σκανδαλῶδες περιεχόμενον, τὸ περιεμμάζευσε μεκρυφῆν χαρὰν και τὸ ἤνο'ξε με καρδιοχτύπι. Ἄντι σκανδαλώδους ὁμως εὐρέθη πρὸ τραγικοῦ σημειώματος ἔχοντος οὕτω.

« Ἀγάπη μου, Σοῦ στέλλω με τὴ μικρὴ μας τὸ σημείωμα γιὰ τὰ ψόνια τῆς ἐβδωμάδος, πού μου εἶπες. Πάσχισε σὲ παρακαλῶ, χρυσέ μου, νὰ τὰ καταφέρης νὰ μὴ λιγοστέψης τὰ ποσά, καθὼς κἀνης κἀθε Σίββατον ἐξ ἀνάγκης βέβαια, διότι τὰ ἔχω ὑπολογίσει με μεγάλην οἰκονομίαν και δὲν παίρνει ἄλλο. Ἐμεῖσοι δύο μπορούμε νὰ περάσουμε ὅπως-ὅπως τὰ παιδιά μας ὁμως και κυρίως τὰ μικρά !

Ψωμί ἕνα ὀλόκαιρο
Λόμπιες 75 δράμια
Λιγδι 50 δράμια
Βούτυρο (γιὰ τὸ ἄρρωστο) 25 δραμ.
Αὐγά » » 2
Σαλάτες 1
Ρύζι (τουλάχιστον) 50 δράμια
Πετρέλαιον 25 δράμια
Κουκιά 100 δράμια
Μολύβι (γιὰ τὴ Λέλα) 1
Πλάκα (γιὰ τὸν Μτέμμη) 1
Παπουταῖα γιὰ τὸ Γιωργάκη πού θὰ τὸ ἀποβάλουν ἀπὸ τὸ σχολεῖο ἂν ξαναπαῖ ξυπόλυτο. Ἄν μπορέσης πῆρε και 2 κουφέτα κινίνο γιὰ τὴν Ἀγγέλλα.
Ἀσημόνησα τὸ ἄλας, πᾶρε 50 δράμια ἀπὸ τὸ χονδρὸ ἀφοῦ εἶνε τὸ ψιλὸ ἀκριβώτερο.

ΣΟΦΙΑ

Ο ΤΟΥΡΚΙΚΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Ἡ Τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀποβλέπουσα εἰς αὐξήσιν τῶν καταδικωτικῶν τοῦ λαθρεμπορίου σκαφῶν της διέταξε τὰ περιπολοῦντα τὰ Μικρασιατικὰ παράλια καταδικωτικὰ νὰ πλεύσουν πρὸς τὰ χωρικά ὕδατα τῆς Μυτιλήνης και νὰ αἰχμαλωτίσουν αὐτανδρα πάντα τὰ ἐν πλῆ ἀλιευτικὰ βενζινόπλοια. Ἡ πρώτη ἐπιδρομὴ τῶν Τουρκικῶν καταδικωτικῶν ἐγίνε τὴν Δευτέραν με πενιχρὰ ὁμως ἀποτελέσματα, συλληφθέντος μόνον ἑνὸς βενζινοπλοίου, τῶν λοιπῶν καταφυγόντων ἐγκαίρως εἰς τὸν λιμένα μας.

ΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΔΡΑΧΜΗ

Ὁσάκις ἐνοχληθεῖ ἀπὸ τὸν τύπον ὁ κ. Βενιζέλος θυμᾶται δι τὴν κινδυνεύει ἡ δραχμὴ. Καὶ ἀμέσως σπεύδει νὰ λάβει μέτρα φιλώσεως τοῦ Τύπου πρὸς σωτηρίαν τοῦ ἔθνικου μας νομίσματος. Εἰς ἐκείνους πού δὲν ἐννοῦν ποίαν σχέσιν ἔχουν αἱ ἐφημερίδες με τὴν δραχμὴν ὑπενθυμίζομεν δι τὴν ἀι ἐφημερίδες πωλοῦνται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΝΕΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ

Ἡ ἀνεργία ἐδημιούργησε διάφορα νέα ὄλως διόλου ἐπαγγέλματα, ἀνάλογα πρὸς τὰ παμπάλαια ἐκεῖνα «τοκιστῆς και ολατοαδόρος», κατασκευαστῆς ποιμαντορικῶν ρίβδων», ἐπιστάτης κτημάτων ἀκτήμονος», «Βοηθὸς ἀργοσχόλου», «ἐδιώκτης τῶν πτηνῶν ἀπὸ τὰ τηλεγραφοῦξυλα» και λοιπὰ ντεμοντέ πλέον σήμερον.

Ἴδου μερικὰ ἀπὸ τὰ νέα:
Πρόεδρος τῶν Βουλῶν... τοῦ Τψίστου.
Ἄλιεύς καρκίνων... τοῦ στομάχου.
Στιλβωτῆς τοῦ δίσκου... τῆς Σελήνης.
Κατασκευαστῆς τεχνητῶν ὀδόντων... πρίονος.
Διθοτόμος τῆς πέτρας... τοῦ σκανδαίου.
Ἀκουιστῆς τῆς σπάθης... τοῦ Δαμοκλέους.
Ὁφθαλμιάτρος τοῦ καταρράκτου... τοῦ Νιαγάρα.
Βαφεὺς τῆς Ἐρυθρᾶς... θαλάσσης.
Μάντις τῆς μοίρας... τοῦ στόλου.
Χύτης τῶν στοιχείων... τῆς φύσεως.
Παιδαγωγὸς τῆς Μικρᾶς... Ἀσίας.

ΜΑΤΑΙΩΣΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑΣ

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν διάφοροι συμπολιταί, βαρυνθέντες τὴν ζῶν τῶν και θέλοντες νὰ ἀρήσουν εὐσχήμως τὸν μάταιον τῶτον κόσμον, ἐνζύλωσαν βενζινόπλοια διὰ νὰ μεταβῶν ἄθρον εἰς τὴν κνήγυριν Μυτιλήνης. Ἡ Διμερικὴ μετῶς Ἀρχὴ ἀντιληθεῖσι τὸν σκοπὸν τῶν ἀηλιτισμῶν προσκυνητῶν ἐκ τυχαίας περιτηρήσεως δι τὰ βενζινόπλοια ἐστερῶντο σωστῶν, μακρῶς τῶς τοις τοις τῶν τῶν ὁμαδικῆν ἐντεχνον αὐτοκτονίαν τῶν πεινιζέων ἀπογόνων τοῦ Ἀλκαίου και τῆς Σαφροῦς.

Η ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Συλλεθούσα ἡ ἐπιτροπὴ διατιμῆσεων και σκεφθεῖσα δι τὴν πρὸς νὰ κάνει ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν γιὰ νὰ μὴ λησμονῆται προέβη και πάλιν εἰς αὐξήσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου.

ΤΟ ΙΔΙΟ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ

Εἰς τὰς ἐφημερίδας δημοσιεύεται ἀπὸ ἡμερῶν κοινὴ δήλωσις τῶν Τραπεζῶν πληροφοροῦσα τὸ κοινὸν δι τὰ ταμεία θὰ ὤσιν ἀνοιχτὰ ἀπὸ 9—12 κ.λ.». Ἡ δήλωσις δὲν ἐνδιαφέρει κανένα, ὑποθέτομεν, ἀφοῦ αἱ τράπεζαι οὔτε χρήματα δίδουν οὔτε ὁμως και μπορούν νὰ πάρουν ἀπὸ τοὺς μὴ ἔχοντας. Ὡστε και νὰ ὤσιν και νὰ μὴ ὤσιν ἀνοικτὰ τὸ ἴδιο μᾶς κάνει.

ΣΤΟ ΚΑΛΟ

Ἐφυγε λοιπὸν τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ πολυκαθῆς θιάσος Ρουγκέρη. Δυπούμεθα ἀλλὰ και δὲ φταῖμε καθόλου ἡμεῖς. Μόνος του ἔβγαλε τὰ μάτια του, ἐπιχειρήσας νὰ βγάλει τὰ μάτια τῶν «Ἀριστοκρατῶν» τοῦ ἐντοπίου συγγραφέως και πολυτίμου συνεργάτου τοῦ «Τρίβολου» κ. Δήμου Λόντου. Ἄς πᾶει στὸ καλὸ και ἂν δὲ βρεῖ χειρότερα, ὅπερ εὐχόμεθα ἄς ξαναγυρίσει ἀπὸ δῶ. Ἡ Μυτιλήνη τὸν σὺνῆθισε και τὸν συμπάθησε. Πρὸ παντὸς ὁμως ὤφειλε πρὶν φύγει—διὰ νὰ ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανόδου—νὰ ζητήσῃ συγγνώμην ἀπὸ τὸν κ. Λόντον. Τὸ ἔκαμε ;

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ

Εἰς τὸν κ. Λιδωρικὴν ἀρνηθέντα νὰ ἀναλάβει τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης διὰ νὰ μὴ διακόψει τὸ ἔργον του εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν θὰ ἠδύνατο ὁ κ. Βενιζέλος νὰ ἀπαντήσῃ διὰ τῆς γνωστῆς Δεσβιακῆς παροιμίας: «Ἐἴχι τσ' ἡ γαλιὰ (λογοκρισία) τσ' ἔστω ὕβρι τσ' τοῦ βλι τοῦ ξιρουκακάνιζι». Ἄντ' αὐταῦ ἐγνώσθη δι τὸ κ. Βενιζέλος τοῦ εἶπεν: «Οὐ σὺ με λιδωρεῖς ἀλλ' ἡ περίστασις.

ΩΡΑΙΟΝ ΦΟΡΤΙΟΝ

Προχθὲς ἐπεσκέφθη τὸν λιμένα μας ἕνα λορδικὸ καράβι, πλήρες ὠραίων γυναικῶν ἀντὶ φορτίου σαλίδων ὧν συμβαίνει συήθως.

Τ. Τ. Τ. Τ.

Δ)δα Μ. Γ. Ἐνταῦθα. Πάντα εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν συνεργασίαν. Συμμορφώμεθα με τὴν ἐγνησιαστικὴν ἐπιθυμίαν ἀπὸ σήμερον.

Β)ρνεῖτον και Σία. Ἐνταῦθα. Ἡ συνεργασία σας, ἂν και χαριτωμένη, διότι ὁμως εἶνε στὸ χιωτικὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα, δὲν μπορεῖ νὰ προτιμηθεῖ ἀπ' τὰ Μυτιληνέικα. Πάντως εὐχαριστοῦμε.

Δ)δα Μ. Α. Γέραν. Εἰσθε μερικὸι συνεργάται—ἄρατοι προφανῶς—πού δὲν ἐποφέρεσθε ὁμως. Τὴ ἀψυχολόγηται στίχοι εἶνε αὐτοί :

«Μὰ σένα εὐτυχισμένη θάμαι γιὰ τὴν πείνα εἶμαι συνηθισμένη ἡ καμμένη».

Ἄγνοεῖτε δι τὸ ἄνδρας ἐκεῖνο πὸς φοδοῦνται περισσότερο δὲν εἶνε τὸ ζεμκίλι ἀλλὰ ἡ γλώσσα και ἡ φλυαρία τῶν γυναικῶν ;

Τὰφ Κάπα. Ἀθήνας. Δυπούμεθα πολὺ, πού ἀλήθη ἀργὰ και κατόπιν ἔορτης. Σήμερον πᾶ ἔχουμε δοσμένο τὸ λόγῳ μας νὰ μὴ ἐπανέλθουμε. Στελεῖτε ἄλλο τίποτα, ἀπ' τὸ ἀθηνέϊκο περιβάλλον. Ὁ «Τρίβολος» εἰς στέλνεται ἀπὸ σήμερον.

Ο. Ν. Μάγερ. Βρισθῶν. Ἄν και δὲν ἀγνοοῦμε τὴν παροιμίαν «κατὸ χρόνῳ γάδαρος, ὁρμὸ δὲ μαθαίνει» ἐν τούτοις παρακαλοῦμε νὰ μὴ εἰσπράξῃτε νὰ εἰς διαβάσομε θερμὴν παράκλησιν τῶν στοιχειωθῶν, νὰ γράψετε λίγο καθαρότερα. Εἴμεθα βέβαια κἀκεῖ δὲ θέλετε νὰ τυραννοῦνται εἰ ἀργάται. Ναί ; . . .

Γενάκη. Ἐνταῦθα. Ποῦ νὰ ἀποδοῦμε τὴν σιωπὴ σας ;

Χήραν Δ. Ἐνταῦθα. Δημοσιεύομεν ἕνα δισυχὸν χαρακτηριστικόν :

«Ἄν ἔχει πῶς τρανὸ καμῶ ἀπ' τὸς χηρῶς τὸ χωριόμα».

Ἡ συνέχεια ἀπορρίπτεται, ὡς ἀκατάλληλος.